

Sensitometrinen koe Polaroidilla

Sensitometriä on F. Hurterin ja V. Driffieldin 1890-luvulla alullepanema tiede, joka tutkii valon vaikutusta valoherkillä materiaaleilla.

Kodwo Eshun väittää, että valkoinen iho on määritellyt filmin standardin, filmi itsessään ei ole neutraali ja rodullistamisen mekanismeja jäljittäessämme meidän täytyy puuttua koko sensitometriaksi kutsuttuun alaan; valon herkkyyteen iholla. Eshun sanoo:

“Nämä eivät ole identiteetin kysymyksiä, vaan ruumiillistumisen teknologisia ja muodollisia kysymyksiä, joiden vaikutukset ovat poliittisia ja tilallisia.”

Suomen Kansalliskirjaston sanomalehtiarkiston uusissa viimeistä teknologiaa olevissa Minolta MS 7000 MK II mikrofilmiskannereissa on sinnikäs oire: skannatessa lehtileikettä, jossa on kuva tummaihoista henkilöstä, skanneri automaattisesti kääntää kuvan negatiivikseen tehden ihosta vaalean ja kääntäen kaiken muunkin tiedon päinvastaisekseen. Tämä on vain pieni häiriö, jonka pystyy manuaalisesti korjaamaan. Mutta se on myös selkeä esimerkki koneesta, jonka logiikka on määritelty valkoista ihoa varten.

Mallina oli mustaihoinen mies, mutta 20 x 24” filmikoon Polaroid-kameran säädöt tehtiin valkoiselle sopiviksi (Polacolor P3 (ER) filmi, 600mm objektiivivi, 44 tuuman vetämä palkeissa, w/15 viher-suodatin, .022” gap, filmiherkkyys ISO 8, f11 5/6 @ 1/125s.) Tästä seurasi, että filmimateriaalin tiheyden muutos tuskin ylitti filmin kynnysarvoa ja kuva jäi liian tummaksi.

Tavallinen kikka tummaihoista mallia kuvatesa olisi avata kameran aukkoa yksi tai kaksi pykälää 'normaalista' lisää. Tämä jätettiin tekemättä tavoitteena pystyä valaisemaan filmimateriaalissa ja valokuvauksen teknologiassa jotain aivan toisenlaista: rotupolitiikkaa, jota Polaroid yhtiö harjoitti samoihin aikoihin, jolloin se myös lanseerasi harvinaisen 20x24” kameransa:

1970-luvulla Polaroid, ensimmäisenä Etelä-Afrikan valtion kanssa kauppa käyvistä yrityksistä, joutui mittavan kansainvälisen protestiliikkeen kohteeksi vaatimuksena lopettaa ID-2 järjestelmän myynti Etelä-Afrikkaan. ID-2 järjestelmää käytettiin dokumentointitarkoituksiin surullisenuudessa passikirjassa - joka oli rotuerottelun valvonnan keskeinen väline ja pakollinen jokaiselle Afrikkalaiselle kantaa koko ajan mukanaan. Lopulta vuonna 1976 Polaroid Revolutionary Workers Movement -ryhmän jatkuvan painostuksen alaisena yhtiö lopetti kaupankäynnin Etelä-Afrikan valtion kanssa.

Sensitometric experiment in Polaroid

Sensitometry is the study of the effect of light on light-sensitive materials developed in the 1890s by F. Hurter and V. Driffield.

Kodwo Eshun argues that the white skin has set the standard for film, film as such is not neutral, and that, depicting mechanisms of racialization, one has to intervene with the whole field of what is called sensitometry; the sensitivity of light to skin. Eshun states:

“These are not identitarian questions, they are technological and formal questions of embodiment whose resonance is political and spatial.”

In Helsinki, in the newspaper archives of the Finnish National Library a persistent malfunction appears in the latest-technology brand-new Minolta MS 7000 MK II microfilm scanners: when scanning newspaper image with dark skinned person the scanner automatically turns the image to its negative making the skin white and all the other information reversed along with it. This is a small occurrence, that can be manually corrected each time. But it is also a clear example of the white skin setting the standard according to the logic of which the machine operates.

Having a model with black skin in front of the lens of the 20x24” Polaroid camera, Polacolor P3 (ER) film was exposed with 600 mm lens at 44” bellows, w/15 green filtration, .022” gap, effective ISO 8, f11 5/6 @ 1/125s. These were defined as the ideal settings for photographing white skin in the studio environment. As result, with black skin the density change of the film material barely exceeds the threshold of the film, and the image remains too dark.

The usual trick in photographing black skin would be to open the aperture one or two additional stops from the 'normal'. This was left undone, in hopes, in the very technology and the film medium, to be able to illuminate something entirely different; the racial politics that the Polaroid Company was engaged with at the same period of time as introducing the rare and exclusive 20x24” camera:

In 1970 the Polaroid Corporation was the first company, doing business in South Africa, that was target of extensive international protest movement and boycotting with demands to stop selling the ID-2 system to the state of South Africa. The ID-2 system was used for documentation purposes in the infamous passbook - essential tool for control of the Apartheid, and obligatory for any African to carry with them at all times. Finally, in 1976, the company terminated its business ties with the state of South Africa as result of continuous pressure from the protesters, particularly from the Polaroid Revolutionary Workers Movement.